

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/771/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413222708
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4413222708.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., G. XXX/XX, štátny občan SR, zastúpená advokátkou Mgr. Anna Kohajdová, so sídlom v Nových Zámkoch, Forgáčova bašta 7, proti odporcovi: O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., C. J. XXXX/X, štátny občan SR, zastúpený advokátom JUDr. Karol Pešl, so sídlom v Nových Zámkoch, Hlavné námestie 7, o zvýšení výživného na plnoleté dieťa, o trovách konania, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16C/248/2013-231 zo dňa 25. marca 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 778,45 euro m e - n í takto :
Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.
Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 778,45 eura titulom náhrady trov konania - trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 142 ods. 1,3, § 149 OSP ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č.655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb, celkovo vo výške 778,45 eur, za 7 úkonov právnej pomoci (prevzatie veci a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 22.10.2013, 10.01.2014, 30.06.2014, 16.09.2014, kde jeden úkon právnej pomoci predstavuje 111,21 eur (vypočítaný podľa § 142 ods. 3 OSP z hodnoty 2700,-eur, 45,- eur zvýšení výživné kráť 60 mesiacov) a režijný paušál 3 x 7,81 eur v roku 2013 a 8,04 eur, úkon štúdium spisu súd vyhodnotil ako účelne vykonaný, ale za tento úkon súd nepriznal odmenu v požadovanej výške, ale v zmysle ustanovenia § 13a ods.2 písm. d) resp. e) vyhlášky vo výške jednej polovice úkonu t.j. 55,60 eur. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke trovy konania podľa ustanovenia § 149 ods. 1 OSP. O trovách odvolacieho konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP vzhľadom na výsledok odvolacieho konania, ktoré bolo zastavené s poukazom na ustanovenia § 151 ods. 1,2 OSP, nakoľko si účastníci trovy, ani trovy právneho zastúpenia nevyčíslili a zo spisu trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Proti tomuto uzneseniu podal písomne v zákonnej lehote odporca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V dôvodoch svojho odvolania odporca uviedol, že pokiaľ odvolací súd porovná úspešnosť strán v konaní je evidentné, že väčší úspech mal vo veci odporca, pretože súdom určené výživné vo výške 150,- eur je vyššie od predtým stanoveného výživného v sume 105, eur len o 45,- eur, pričom od navrhovateľkou uplatňovanej výšky výživného minimálne v sume 200,- eur je nižšie až o 50,- eur, čo je o 5 eur viac v prospech odporcu. Odporca ďalej uviedol, že vo vedomí takéhoto stavu veci si preto ani neuplatnil náhradu trov konania v rámci toho trov právneho zastupovania

a vychádzajúc z vyššie uvedeného výpočtu mu preto nie je jasné, že prečo súd prvého stupňa rozhodol v jeho neprospech, hoci mal vyššiu úspešnosť ako navrhovateľka.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, týkajúce sa náhrady trov konania potvrdil. Navrhovateľka poukázala na námietku odporcu, že si pôvodne uplatňovala zvýšenie výživného na sumu 400,- eur, a až na prvom pojednávaní znížila svoju požiadavku na 200,- eur. Navrhovateľka v čase podania návrhu mala len vedomosť, že odporca podniká už dlhé roky, nevedela však presne, aké sú jeho pomery. Len odhadom v návrhu uviedla sumu 400,- eur, a keď zistila na prvom pojednávaní od právneho zástupcu navrhovateľa relevantné informácie, primerane upravila návrh na 200,- eur. Ako však vyplýva z judikatúry, pri priznaní plnej náhrady trov konania, v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu účastníka konania, a teda táto námietka v žiadnom prípade neobstojí. Týka sa to aj porovnávania úspešnosti strán, ktorou sa odporca ohradzuje. Pokiaľ ide o názor odporcu, že v danom prípade mal súd posudzovať náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2, a nie podľa § 142 ods. 3, podľa názoru navrhovateľky, tento argument nie je v poriadku.

Písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 02. 10. 2015 (č.l. 266) navrhovateľka súd oznámila, že nežiada, aby jej otec bol zaviazaný na náhradu trov konania vo výške 778,45 eura a od tohto nároku odstupuje. V tejto súvislosti uviedla, že sa s otcom medzičasom dohodla tak, že otec zasiela výživné priamo na jej osobu a patrične jej vypomáha.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania zohľadňujúc zároveň stanovisko navrhovateľky k náhrade trov konania (č.l. 226 spisu) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je treba podľa § 220 OSP zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka, ktorá pôvodne v konaní uplatnila náhradu trov konania zmenila svoje stanovisko v priebehu odvolacieho konania s tým, že si neuplatňuje trovy prvostupňového konania, ktoré jej boli napadnutým uznesením v sume 778,45 eura priznané. V zmysle ust. § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania súd rozhoduje na návrh. Z dôvodu, že obaja účastníci konania v odvolacom konaní sa vyjadrili tak, že trovy prvostupňového konania nežadajú priznať odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a o trovách prvostupňového konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na ich náhradu. Záverom odvolací súd uvádza, že aj odporca v podanom odvolaní žiadal o trovách konania rozhodnúť v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP tak, že z hľadiska čiastočného úspechu účastníkov v konaní žiadny z účastníkov konania nemá právo na ich náhradu, odvolací súd rešpektujúc tieto návrhy oboch účastníkov konania zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 221 ods. 1 a 142 ods. 1 OSP a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože odporca v súvislosti s týmto odvolacím konaním žiadne trovy nežiadal priznať.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.